

گزیده‌ای از گفت‌وگو با اساتید دانشگاه پیرامون موضوع کیفیت در باز آفرینی شهری

دکتر محسن گودرزی
دکتری جامعه‌شناسی، مدرس دانشگاه

اگرچه بحث کیفیت زندگی هم‌اکنون به عنوان یک تقاضای اجتماعی مطرح شده، اما مسأله آن است که چگونه این تقاضای اجتماعی به یک اراده جمعی تبدیل و به فشاری منتهی شود که همه نهادهای ذیربط، خود را ملزم به پاسخ‌گویی به آن بدانند. به نظر من باید بیشتر بر روی صورت‌های نهادین تحقق این تقاضای اجتماعی تکیه کرد. کیفیت زندگی را نباید به منزله یک پروژه، بلکه باید به عنوان یک فرآیند دید؛ فرآیندی که باید به صورت مرتب اندازه‌گیری شود.

مطرح ساختن دغدغه توجه به کیفیت در همه ابعاد آن در رویداد جستار کیفیت در تجربه‌های باز آفرینی شهری، یادآور این نکته است که بدون استعانت از عقل جمعی و مشارکت میان‌دانشی هرگز نمی‌توان به تعریف نظری و عملیاتی مناسب از مفهوم کیفیت دست یافت و تنها راه رسیدن به اتفاق نظر در باب مقوله چندوجهی کیفیت، بهره‌گیری از نظرات همگان و پایبندی متخصصان رشته‌های گوناگون به نقد منصفانه تعاریف دیگر است. در همین راستا، گفت‌وگوهایی با اساتید دانشگاه‌های مختلف در رشته‌های معماری، شهرسازی و جامعه‌شناسی ترتیب داده شد که با هدف حساس کردن افکار عمومی نسبت به تعریف کیفیت و ضرورت توجه به آن در موضوعات مختلف، گزیده‌ای از گفته‌های ارزشمند این افراد در ادامه ارائه می‌گردد.

دکتر سعید معیدفر
دکتری جامعه‌شناسی، عضو هیئت علمی دانشگاه تهران و مشاور اجتماعی وزیر راه و شهرسازی

در حال حاضر متولیان جدید به این نتیجه رسیده‌اند که نوسازی کالبدی کافی نیست و بایستی این مداخله با توجه به ابعاد کیفی زندگی، تمناها و گرایش‌ها با حیات جامعه هم‌سازگاری داشته باشند. مضافاً اینکه بدون مشارکت جامعه محلی این نوع مداخلات می‌تواند نوعی بی‌حسی و نوعی چانه‌زنی تحقیرآمیز برای جامعه محلی ایجاد کند. اگر در فرآیند بهسازی بافت مداخله همه‌جانبه و صحیح صورت گیرد، جامعه محلی علاوه بر اینکه در ابعاد فرهنگی و اجتماعی ارتقا پیدا می‌کند، می‌تواند شانه به شانه تحولات در جامعه، حرکت رو به جلو داشته باشد.

دکتر مهدی حجت
دکتری معماری، عضو هیئت علمی دانشگاه تهران

واژه «کیفیت» در ساده‌ترین مفهوم خود انتقال از وضع موجود به وضعیت مطلوب‌تر است. پس پرداختن به ماهیت این واژه مستلزم شناخت وضع موجود و برقراری پیوند با وضعیت مطلوب در ایران است. چراکه ابعاد واژه کیفیت و رویه آن عمل در هر جامعه متفاوت بوده و ایجاد «کیفیت» نیازمند شناخت مولفه‌های بومی آن جامعه است که ابعاد نظری و جنبه‌های عملی موضوع «کیفیت‌بخشی» را به یکدیگر نزدیک کند. من فکر می‌کنم باید واقع بینانه به کیفیت نگریست.